

Tammisaaren SM-finaalin menestyjät vas. toiseksi tullut Minna Eronen ja Nick, voittaja Anja Lehtiö ja BB Coel sekä finaaliin myös yltänyt Kemi Kesha, tuomari Con McGarry Irlannista, kisan kolmonen Heikki Teittinen ja Nikke sekä neljäs Annika Paarvio ja Fred.

KUVA HELENA PESONEN

SM-kisat 2023

– pyöreät 40 vuotta mukana menossa

Teksti: Annika Paarvio

Joskus aikaisin keväällä, silloin kun kaikki oli taas uutta ja ihmeellistä, lupasin järjestää syksyllä SM-kisat. Ei mitään hätää. Siihenhän olisi moonta kuukautta aikaa.

Yhtäkkiä kesä oli kuitenkin hurautanut siihen vaiheeseen, että oli aika vääntää kisat pystyyn monille tuttuun maisemaan. Skarsbölen hienolla ”paimennusareenalla” on loistava näkyvyys radalle sekä katsojille että kisaajille ja bonuksena kauden kauden maisemat. Ei ole kukaan vielä tullut valittamaan, että ”suurkisat” pitäisi viedä muualle, päinvastoin.

Kiitos innostuneen isäntäväen pääsimme heidän pihapiiriinsä ja pelloilleen jälleen kerran, suurkiitos siitä!

Vanhan kaavan mukaan lampaat olivat minun, osa kokeneita kisakonkareita, osa tämän vuoden hölmöjä karitsoita. Katraassani on monta eri lammasrotua, mikä tekee kisaamisesta hieman haastavaa, mutta kun varikolla tehdään hyviä sekaryhmiä, niin lopputulos on tasaisen kiinnostava.

Jouduin kuitenkin lainaamaan myös kaverilta lampaita, koska joku pikkupässi oli kasvanut keväällä isoksi ja teuraskypsäksi ja joillakin uuhilla alkoi näkyä tiineyden merkkejä, ensimmäiset ehtivät jo synnyttääkin kotona kisojen aikaan. Kiitos Marti-

na ryggajengin lainasta! Utelaille tiedoksi, että yksikään kisoissa ollut uuhi ei ole karitsoinut syksyllä, niin hyvin saimme sorteerattua pois lehtolasten emät.

Kisajärjestelyssä suuri kysymysmerkki oli lampaiden yölaidun. Ennen on lai-

Järjestäjä Annika Paarvio, tarvikemyyjä Heidi Mustonen, kilpailusihteeri Helena Pesonen ja SM-tuomarin sihteeri Samuli Launiainen.

KUVA ANNE KONSTI

dunnettu naapuritilalla metsän takana ja tuotu lampaat aina aamulla kisapaikalle. Nyt kylän susitilanne oli sellainen, ettei uskaltanut ajatellakaan mitään metsäisiä yölaitumia. Onneksi Peter raaski antaa mailaspeltojaan laitumeksi heti tilakeskuksen kupeessa, niin pystyimme nukkumaan yöme rauhassa. Naapurin koirahoitolasta tosin karkasi sakemanni lauantai-iltana peurojen perään ja katosi metsään. Saatiin kiinni juuri ennen pilkkopimeää, kun se putkahti metsästä kilpailualueelle. Kiitos taas Peter!

Tuomariksi saimme Con McGarryn Irlannista ja hän ehtikin hyvin perille torstaina ja tarkistamaan rataa ennen pimeän tuloa. Kaikki oli ”oke”, ja sitten pienen säädön jälkeen vielä enempi ”oke”. Tuomari tuli, mutta matkatavarat hävisivät jonnekin, eivätkä saapuneet koko viikonloppuna, joten jouduin kaivelemaan miehelle saappaita, sukkia, sadetakkia ja villapaitaa nurkista.

Varikkotyöntekijätkin ilmaantuivat sovitun kaavan mukaan, paikalla oli sekä meidän oma luottojengi sekä ”kaakon enkeli” ryyditettynä muutamalla minun kisoille uudella koirakolla, joita sain houkutelua mukaan. Toivottavasti saan tulemaan toistekin. Sihteeri Samuli toimi kuin kello ja helpotti suuresti Helenan urakkaa saada lauantaina finaaliin päässeet julki.

Koko järjestelyt sujuivat hyvin. Perjantai-aamu oli vähän takkuinen, kun muu-

Kilpailun tärkein ydinryhmä järjestäjä Annika Paarvio, varikkolaiset Pia Franzén ja Martina Bergström sekä Suomessa erittäin hyvin viihtynyt irlantilaisuomari Con McGarry rentoutumassa Skarsbölen hienossa talkoolaisille varatussa majapaikassa.

KUVA ANNE KONSTI

tama ensimmäinen ryhmä juoksi takaisin varikolle, mutta tolppahenkilöt raapivat päätä, kiristivät otetta ja ta-daa! homma lähti rullaamaan. Olimme hiukan huolissamme aikataulusta, syys-lokakuun taitteessa ei päivät kovin pitkiä ole ja 35 koiraa kertaa 15minuuttia on aika paljon. Hyvin ehdittiin.

Lammasryhmät olivat mielestäni niin tasaisia kun olla voi, mutta perjantain tuloksissa näkyy suuria heittoja ja tämän tason kilpailuksi harvinaisen paljon on kirjattu TIME tai DISQ. Tämä kyllä kertoo

siitä, että lampaat haastoivat koiria koko ajan. Ne eivät liikkuneet minnekään ilman pientä painetta, juoksivat pois radalta, jos puski liikaa, karkasivat, ellei joka rakoa peitetty ja sitten lopuksi jähmettyivät täysin jakoringissä, jos siltä tuntui.

Lauantaiksi ajo käännettiin myötäpäivään, jolloin ensimmäinen ajopätkä oli 200 metriä pitkä. Kuuluvuus oli hyvä, mutta matkaa alkoi olla paljon. Se näkyi koirista, vaikka lampaat mielestäni näyttivät helpommilta kuin perjantaina. Lisämaustetta lauantaille toi metsikön

Samanaikaisesti SM-karkeloissa sekä järjestäjänä että kilpailijana oleminen ei ole helppo yhdistelmä. Annika selvisi luottopaimenensa Fredin kanssa siitä paineesta huolimatta hienosti SM-finaaliin ja kilpailun neljänneksi.

KUVA ANNE KONSTI

SM-tulokset finaali sunnuntai 1.10.2023 Annika Paarvio, Tammisaari

Tuomari Con McGarry, Irlanti				Haku1	Nosto1	Luoksetuonti1	Haku2	Nosto2	Luoksetuonti2	Ajo	Isojako	Häkki	Pisteet	OLF
Sija	Ohjaaja	Koira	Reknro	20	10	20	20	10	20	40	20	10	170	100
1	Anja Maria Lehtiö	Coel	ISDSFI/326755	20	7	16	17	8	17	34	20	10	149	85
2	Minna Eronen	Nick	J2075/14u	20	5	16	1	7	15	38	13	10	125	64
3	Heikki Teittinen	Nikke	2274/16u	20	10	18	8	8	13	26	11	6	120	77
4	Anja Maria Lehtiö	Kemi Kesha	ISDS00/360677	20	10	17	14	4	13	38	aika		116	78
5	Annika Paarvio	Fred	J2090/13u	14	8	15	1	10	9	33	13	10	113	57
6	Tiina Vuorio	Hooyey	ER33572/18	18	8	17	1	10	16	37	5	aika	112	70
7	Elisa Kotikoski	Jack	J2375/18u	20	10	15	10	8	13	34	aika		110	76
8	Leena Jussila	Wiener	2557/19n	18	10	20	5	10	10	35	aika		108	73
9	Heikki Teittinen	Mae	2123/14n	19	10	18	4	10	13	33	aika		107	74
10	Kristiina Kurtto	Bendigedig Brain	ISDS00/349578	20	10	10	8	10	6	36	aika		100	64
11	Kari Kotikoski	Glencar Bruce	J2508/18u	16	10	20	2	8	13	30	aika		99	69
12	Jessica Svanljung	Fly	ISDS00/346783	18	8	11	7	7	13	25	aika		89	64
	Minna Eronen	Farmirekun FreddyG	2466/19u	20	10	20	disk							
	Tiina Vuorio	Haley	NL/362614	15	9	10	7	10	8	22	disk		disk	
	Anja Maria Lehtiö	Kemi Rhemy	ISDS00/341440	20	9	11	15	10	7	33	disk		disk	

takana ajettu ralli-sprintti, onneksi tuuliolosuhteet olivat meidän puolella, joten moottoreiden jyrinä ja pauke jäi aika vaisuksi.

35 koiraa taas ajettu, aika taas loppui kesken aika monelta. Joillakin meni taas hermot ja tuomarilta kuului ”Thank you” eli diskki. Päivän päätteeksi oli kuitenkin selvillä sunnuntain finaalin 15 osallistujaa, yksi niistä ”minä itte” ja Fred. Jihuuu!!!

Rataa väännettiin finaalia varten hie-
man erilaiseksi. Hakuportti tuli keskelle peltoa, sen yläpuolelle tolppa koiran kääntöpaikkaa osoittamaan ja ajoportit levennettiin, jotta niistä mahtui 20 lammasta. Niin ja ykkösportti 30-35 m lähemmäksi, joten ajomatkaa ”vain” se 170 metriä. Tuomari ehdotti, että haetaan ensin oikealta, mutta selitin hetken, miksi oli ”okei” hakea ensin vasemmalta. Minua jännitti tässä vaiheessa eniten yhtälö isojako ja poisto-
varikko suht lähellä toisiaan.

Finaaliaamuna oli kaikki ajoissa asemissa, lampaat kahdessa varikossa ja kaikki väki hereillä ja varpaillaan. Ensimmäinen lähtijä -Jessica ja Fly - ja huh huh, kaikki toimii. Varikkolaiset toimii ja

lampaat tulee ajallaan tolपालle, koira kääntyy, löytää perille ja tuo lampaat, kaikki sujuu, joskin aika loppuu jaossa. Seuraava koira ja homma toistuu. Myös aika loppu...!

Sitten minä. Lähtö vasemmalle, lampaat varjossa, koira epäroii, uusi vihellys, niin jatkuu. Ihan ookoo nosto ja fetchi. Nyt tarkkana. Lampaat hiukan vasemmalle, koira flänkille ja seis. Please Fred, Kuuntele... Look Back! JESS se kääntyi ja lähti. Turhan ahtaasti, ei paalien taakse vaan sillasta, vielä sisään, varmaan leikkaus. Parilla vihellyksellä paremmalle kaarelle ja taas ihan ookoo nosto ja fetchi. Laumat yhteen ja ajoon. Vähän ongelmia alamäessä, en pystynyt säätämään linjaa koiralle, mutta portista, turhan kauas, kun ei uskalla paiskoa niitä, crossi hyvä, taas pitkä käännös portin jälkeen ja ylämäki rinkiin.

Nopea katsaus, mitä lampaita tässä on. Yksi hermostunut pälssi nauha kaulassa, poistolle menossa, paljon ookoolta näyttäviä tyyppisiä ja yksi vanha uuhi, joka ei reagoi minun tekemisiini olenkaan. Pitkän vatvomisen jälkeen sain kyseisen uuhen ympärille niin monta

nauhatonta elukkaa niin tiukasti, että se joutui niiden mukana pois ringistä. Se ei varmaan vielä tiedä, mitä tapahtui. Sitten poistui lisää eläimiä vähitellen, Fred kävi pari kertaa blokkamassa nauhallisen pälssin, joka jäi murjottamaan yhä pienenevään laumaan. Yksi laiska itsepäinen karitsa puristi itsensä uuhiin kylkeen pitkään, mutta onneksi sille tuli takaisin kaveri, niin saatiin manipuloitua ne kaksi lauman reunalle ja PADAM irti siitä.

Sitten viisi lammasta häkkiin (eikä varikolle... sanoi Fred) niin RATA TEHTY. KIITOS FRED!

Lisää koirakoita, lisää lampaita ja kaikki toimii, toimii ja toimii. Poisto-
varikon koirakot saivat tehdä kunnolla töitä varsinkin iltapäivällä, kun lampaat meinasivat lähteä väkisin pois radalta jo kakkoshaun aikaan puhumattakaan jakoringistä.

Vain neljä viidestätoista sai kaiken tehtyä, niin kyllä olen tyytyväinen.

Tulokset löytyvät toisaalta lehdessä, mutta voittaja oli Anja Lehtiö ja Coel aivan uskomattoman tyylikkäällä ajolla päivän viimeisenä. ONNEA! ■

